

rigtigt — det ærede Medlem skriver jo selv saa mange Artikler. Men hvad jeg derimod tror at have Grund til at vide, er, at afdøde Køhler ejede selv alle Aktierne i dette Selskab med Undtagelse af ganske enkelte, der ejedes af hans Meddirektører i Selskabet, og at alle disse Aktier aldrig have været Genstand for Overdragelse til andre, og at der aldrig har været gjort Forsøg paa at overdrage dem til andre. Hvordan der saa kan blive Tale om Aktiesvindler, er noget, der gaar ganske over min Forstand, men det er noget, jeg for øvrigt slet ikke vil blande mig i, for det vedrører ikke mig. Det, der vedrører mig, er dette, at der i den Artikel, som var bebudet — og navnlig saaledes som den blev fremstillet for mig — ventedes meget skarpe og stærke Angreb paa en Mand, som var død, som ikke kunde forsvare sig, og som jeg derfor mente, at det var rigtigt at søge, hvis det stod til mig, at forhindre, at der blev kastet Snavs paa.

Det ærede Medlem er nu saa sikker paa, at der har fundet en slem Aktiesvindler Sted. Men man skal være forsigtig med at tro paa den Slags Ting selv om det bliver sagt med nok saa stor Suffisance — for Resten, de paagældende Artikler ere, saa vidt jeg ved, skrevne af en af dem, der nappede Brevet, saa jeg ved ikke, om man paa Forhaand kan gaa ud fra, at hvad saadan en Mand skriver, skal være Sandhed og Evangelium.

Men det ærede Medlem selv har, synes jeg, her i Folketinget vist, med hvilken Letsindighed han omgaas død Mands Eftermæle. Spalte 291 siger det ærede Medlem nemlig dette: „Jeg har her liggende for mig et Regnskab for dette Aktieselskab pr. 1. September 1907.“ Endvidere siger det ærede Medlem: „Enhver, der kender sunde Forretninger, vil ved at gennemlæse dette Regnskab finde det horribelt. Det ender med et Overskud af Aktiver over Passiver af 103,000 Kr.“ Og det ærede Medlem fortsætter: „Kort Tid efter døde Indehaveren, og det viste sig, at han efterlod sig en Gæld paa 1 Mill. Kr.“ Paa Grundlag af dette Regnskab angriber altsaa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds afdøde Oscar Køhler og sigter ham for Aktiesvindler, og hvad andet ondt kan være. Dette Regnskab er, som det ærede Medlem selv siger, opgjort pr. 1ste September 1907. Det er det, som stemples Køhler og i Forbindelse med Forholdene, saaledes som de efter det ærede Medlems Mening ere efter hans Død, viser, at han har været en slem Aktiesvindler. Dette

Regnskab er opgjort pr. 1. September 1907, men Køhler døde den 7. August 1907, saa han kan dog ikke være meget skyldig i denne Opgørelse pr. 1. September 1907. (*Borgbjerg*: Det har jeg ikke talt et Muk om). Nu giver det ærede Medlem en lille Brummen fra sig igen. Men det staar jo i alt Fald i Fortrykket af Rigsdagstidenden, og jeg vil da ikke haabe, at det ærede Medlem har forandret Fortrykket, jeg vil i alt Fald haabe, at han ikke herefter faar Lov til at forandre det, hvis Tidenden ikke er trykt endnu.

Det var altsaa min Hensigt med at skrive dette Brev, men nu siger det ærede Medlem: men det er dog en forskrækkelig Ting, at en Justitsminister udøver et saadant Tryk paa den fri Presse; det maa man ikke gøre. Dertil vil jeg svare, at jeg har slet ikke udøvet noget. Tryk og har ikke kunnet udøve noget Tryk, selv om jeg vilde. Det ærede Medlem forklarer jo selv — det er Sp. 292 —, at Redaktør Johannes Hansen, da han var bleven dømt til — ja, her i Fortrykket staar der 4 Aars Fængsel, det maa nu være en Fejl . . . (*Borgbjerg*: Jeg sagde 4 Maaneder). Jeg siger blot, at her i Fortrykket staar der 4 Aars Fængsel, men det maa nu altsaa være en Fejl — altsaa i Fortrykket. Ja, det er jo godt, at der er lidt, vi ere enige om. Saa siger det ærede Medlem: „Han søgte om betinget Benaadning, men blev ikke benaadet.“ Han blev ikke benaadet. Jeg viste ham altsaa ikke nogen Velvillie, og jeg fik ham ikke ind under det Tryk, der efter det ærede Medlems Mening hviler paa betinget benaadede Personer. Endvidere sagde det ærede Medlem: „Derimod blev Straffen udsat, og den er endnu ikke eksekveret, under Hensyn til Mandens skrøbelige Helbred.“ Det er rigtigt. Manden har skaffet Lægeattest for, at han, paa Grund af sin Helbredstilstand, ikke kan taale at udstaa Straffen. Men deraf følger jo ogsaa, at jeg ikke kan sætte ham hen til at udstaa den. For det første kan det ærede Medlem jo ikke mene, at han kunde faa nogen til at tro, at jeg, hvis de Artikler vare komne i Middagsposten, alligevel vilde have sat en syg Mand hen til at udstaa en Straf, som han havde Lægeattest for, at han ikke kunde taale. Det tror det ærede Medlem ikke selv, og han tror ikke en Gang, at han kan faa andre til at tro det, men derimod tror jeg godt, at han kan sige det, for det kan gøre sig og tage sig ud. Men det kunde jeg ikke gøre. Det er noget, der sker mangfoldige Gange, at Folk, der ere idømte Straf, og